

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

РЕШЕНИЕ

№ 1658

гр. Пловдив, 7 септември 2016 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, II отделение, XVII състав, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: **ТАТЯНА ПЕТРОВА**

при секретаря **Б.К.**, като разгледа докладваното от председателя **ТАТЯНА ПЕТРОВА** административно дело № **569** по описа за **2016** год. на Пловдивския административен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

I. За характера на производството, жалбата и становищата на страните :

1. Производството е по реда на Глава XIX от ДОПК.
2. Образувано е по жалба предявена от “Ч.” ЕООД, ЕИК ***, с адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК ***, представлявано от управителя С.С.Ч., чрез адв. К.Н., **против** Ревизионен акт (РА) № Р-16002615000611-091-001/09.11.2015 г., издаден от Г. И. Н. – началник сектор „Ревизии” - възложил ревизията и Г. И. А. – главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, **потвърден** с Решение № 43/22.01.2016 г. на Директора на Дирекция “ОДОП” гр. Пловдив, в частта, относно непризнат данъчен кредит в размер на 25 220,94 лв., ведно със законните лихви в размер на 6 367,61 лв. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на административния акт в обжалваната част и се иска неговата отмяна. Претендират се сторените в производството разноски.
3. Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - Пловдив при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, е на становище, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на съответното юрисконсултско възнаграждение.

II. За допустимостта :

4. Ревизионният акт е обжалван в предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил. Така постановеният от Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - гр. Пловдив резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за

това преклузивен процесуален срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

III. За фактите :

5. Настоящата ревизия се явява повторна и е извършена във връзка с Решение № 32/16.01.2016 г. на Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” гр. Пловдив, с което РА № Р-26-1402526-091-01/30.10.2014 г. на ТД на НАП гр. Пловдив, за извършена ревизия на жалбоподателя по ЗДДС за данъчни периоди от 01.06.2012 г. до 31.08.2012 г., е отменен, а преписката, на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК, е върната на териториалната дирекция за извършване на нова ревизия. Цитираният РА, ведно с посоченото решение на директора на Д”ОДОП”, са приобщени към доказателствения материал по делото.

6. Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-16002615000611-020-001/03.02.2015 г., е сложено начало на повторната ревизия на жалбоподателя с обхват данъчни задължения по ЗДДС за периода от 01.06.2012 г. до 31.08.2012 г., като е определен краен срок за приключването ѝ до три месеца, считано от датата на връчване на посочената заповед (12.02.2015 г.). Последвало е издаването на ЗВР № Р-16002615000611-020-002/08.05.2015 г., ЗВР № Р-16002615000611-020-003/11.06.2015 г., Заповед за спиране на ревизията № Р-16002615000611-023-001/10.07.2015 г., считано от 10.07.2015 г. и Заповед за възобновяване на ревизионното производство № Р-16002615000611-020-001/03.02.2015 г., считано от 28.09.2015 г., с които срокът на ревизията е удължен до 01.10.2015 г. Цитираните заповеди са издадени от Г. Н. - Началник сектор при ТД на НАП гр. Пловдив, упълномощена със Заповед № РД-09-518/30.04.2014 г., издадена на основание чл. 11, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1 от ЗНАП от Директора на ТД на НАП гр. Пловдив.

7. В хода на производството, на основание чл. 117 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-16002615000611-092-001 от 06.10.2015 г. Впоследствие е издаден и оспореният РА.

8. Този резултат е обжалван от дружеството, като с Решение № 43/22.01.2016 г., Директорът на Дирекция „ОДОП” гр. Пловдив при ЦУ на НАП потвърждава процесия ревизионен акт в обжалваната пред настоящата инстанция част.

9. В хода на ревизията, на основание чл. 70, ал. 5 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25220,94 лв. по 21 бр. фактури, издадени през периода от 01.06.2012 г. до 31.08.2012 г. от „А. г. СМ“ ЕООД. Предмет на доставките са строителни материали – тухли, керемиди, желязо, дървен материал.

В тази насока на доставчика е извършена насрещна проверка, при която ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания от органите по приходите срок изисканите документи и обяснения не са представени. Такива не са представени и при предходната ревизия.

Съгласно информационната система на НАП фактурите са отразени в дневника за продажби и в СД. За 2012 г. „А. г. СМ“ ЕООД не е декларирало наличие на амортизируеми активи, с които да извършва дейността си. Декларира загуба в размер на 1400 хил.лв. Не е публикуван ГФО в Агенцията по вписванията за 2012 г. „А. г. СМ“ ЕООД не е внесло декларирания по СД ДДС за данъчен период м.08.2012 г., както и за следващите периоди до deregистрацията му по ЗДДС на 28.11.2012 г. В периода на издаване на фактурите има подадени уведомления по чл. 62 от КТ за сключени трудови договори. Дружеството е декларирало два вида дейност „търговия на дребно с други хранителни стоки” и „търговия на едро с дървен материал, материали за строителство и санитарно оборудване”. Повечето служители са назначени на 16.12.2011 г. и са с прекратени трудови договори на 13.09.2012 г. Само една служителка е назначена от 01.08.2011 г. на длъжност продавач консултант.

От извършена справка в данъчно-осигурителната сметка е установено, че „А. Г. - СМ” ЕООД има задължения в особено големи размери.

Във връзка са процесните доставки от страна на ревизираното дружество са представени множество документи, подробно описани в РД. Представени са документи за извършени

плащания, от които е установено, че плащанията са извършвани както в брой, така и по банков път. Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи. Органите по приходите са констатирани, че в последните липсват данни за извършен транспорт и място на предаване на стоките описани в тях. Към фактурите наред с приемо-предавателните протоколи са приложени експедиционни бележки, товарителници, кантарни бележки, пътни листове, сертификати, инвойс фактури и ЧМР. От същите е установено, че произходът на стоките е от гръцки търговци, а като получател в ЧМР и инвойс фактурите е посочено „А. Г. - СМ“ ЕООД, както и самото ревизирано лице. Повечето от представените ЧМР са нечетливи, като в тях данните са дописани на ръка, няма превод на инвойс фактурите на български език, не всички фактури са придружени с ЧМР. Регистрационните номера на транспортните средства са записани в представените ЧМР, които също не са преведени, но в част от ЧМР-та липсва посочване на рег. № на МПС. Относно транспорта се твърди, че е за сметка на „А. г.-СМ“ ЕООД.

На база на предоставената от РЛ информация органите по приходите са изискали писмени обяснения и документи от посочените в ЧМР превозвачи, на които са изпратени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица. Резултатите от тези проверки са подробно описани в мотивната част на РД. Една част от превозвачите са потвърдили извършването на превоз на стоки от Гърция до България, други не (само един), а трети не са представили изисканите им документи (двама от превозвачите).

Към приложените международни товарителници, като получател на стоките е вписан „А. г. – СМ“ ЕООД, с разтоварен пункт Пловдив и рядко - Хасково, а в клетка 24 е положен подпис и печат, че стоката е получена от „Ч.“ ЕООД. По отношение на тези ЧМР, в които е посочено, че разтоварен пункт е Пловдив, а стоката е получена от представител на „Ч.“ ЕООД, е посочено, че относно превозването ѝ от гр. Пловдив до гр. Хасково, където се намира базата на РЛ, не са представени документи – пътни листове, товарителници, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки и др., доказващи транспортирането. При някои от извършените насрещни проверки, на превозвачите са представени ЧМР, към които няма посочен получател в кл. 24 от международната товарителница, поради което е направен извод, че не може да бъде прието, че същите са получени от РЛ.

В някои от представените ЧМР и др. транспортни документи, като получател на стоката е вписан „Ч.“ ЕООД. Това според органите по приходите означава, че стоката е доставена от завода доставчик в Гърция до разтоварен пункт в гр. Хасково, следователно „А. г. – СМ“ ЕООД фактически Н.га не е получавал стоката, посочена като предмет на сделката по фактурите и не би могъл да я предаде на своя клиент. В същото време по преписката са налице представени от РЛ подписани приемо-предавателни протоколи между „Ч.“ ЕООД и „А. г. - СМ“ ЕООД, съгласно които се твърди, че стоките са били предадени на купувача на визираната в тях дата. От представените протоколи не може да се установи къде и кога се предават стоките. Няма данни за мястото на разтоварване на стоката и лицата получили стоката. От представените протоколи не става ясно къде са съставени те, къде точно е предадена стоката, как е претеглена стоката при предаването и конкретно кои лица са присъствали на предаването. Посочено е още, че ако е налице такова фактическо предаване на стоките между „Ч.“ ЕООД и „А. г. - СМ“ ЕООД, то този факт не кореспондира с обясненията и документите представени от самото ревизирано лице, а именно, че стоките с произход от Гърция, са доставени директно в склада на ревизираното лице, чийто печат е положен в представените ЧМР като получател. Следователно приемо-предавателните протоколи, придружаващи спорните фактури, напълно изключват възможността процесните доставки да са от вида транзитни продажби, по смисъла на чл. 329 от ТЗ, за каквито навеждат другите представени документи и обяснения от ревизираното лице.

От информацията предоставена от превозвачите, посочени в представените ЧМР, е видно, че нито един от тях не е бил в пряк контакт с лица представляващи „А. г. – СМ“ ЕООД, а връзката между тях се е осъществявала по телефон или чрез заявка по имейл. Друг съществен факт е, че цената на фактурирания транспорта от Гърция до България е твърде ниска, варираща от 50 лв. до 120 лв. на курс, без ДДС, при разход само за гориво

за курса около 800 лв.

Според приходна администрация, тъй като повечето стоки са с произход Гърция, съставените международни товарителници би следвало да бъдат акуратно попълнени, за да е безспорно доказано, че стоките са пристигнали на територията на България, като се укаже точното място на разтоварване, попълни се датата, на която е станало това, и не на последно място, кой точно получава стоката, за да се конкретизира лицето по ВОП. Това не може да се установи от представените документи от РЛ, предвид факта, че процесните реквизити липсват.

Все в тази насока е посочено, че такива изводи са направени и в издания на „А. г. СМ“ ЕООД РА № 161300282/03.04.2013 г. по ЗДДС, за периода 01.05.2012 г.-31.08.2012 г., с който на доставчика са вменени задължения в размер на 888 871,54 лв. и лихви 58 241,80 лв. Процесният РА не е обжалван и е влязъл в законна сила. Същият е присъединен към настоящата преписка с протокол. В хода на ревизията на „А. г. СМ“ ЕООД, на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, поради констатирани липси на реално осъществени доставки е отказан данъчен кредит в особено големи размери. Констатирано е също, че „А. г. - СМ“ ЕООД е декларирало множество вътреобщностни придобивания от контрагенти от Румъния и Гърция, които не може да обоснове документално, с годни доказателства за получаването на стоки и извършването на действителни ВОП. Същевременно се констатира, че счетоводството на ревизираното дружество не е редовно водено и поради тази причина не може да се установи реално постъпилото количество стоки и последващата реализация.

Наред с горното, в хода на ревизията на „А. г. СМ“ ЕООД е установено, че дружеството е приспаднало данъчен кредит по фактура № 11110-049/25.06.2012 г. на стойност 581 748,00 лв. и ДДС 116 349,60 лв., издадена от „К.к. С.“ ЕООД. Въпросната фирма е посочена като предходен доставчик на част от разглежданите стоки, по които получател е „Ч.“ ЕООД. Във фактурата като предмет на доставката е посочено: керамични изделия, съгласно Споразумителен протокол и приложена спецификация към него. Разплащания по фактурата не са представени. Осчетоводяване по фактурата също не е представено.

Съгласно представен от „А. г. СМ“ ЕООД Споразумителен протокол към договор от 30.04.2012 г. - от дата 25.06.2012 г., че „А. г. СМ“ ЕООД с цел гарантиране на определено количества керамични изделия за реализация през предстоящите 3 месеца до 30.09.2012 г., изявява желание за закупуване /резервиране/ на керамични изделия - керемиди, капаци, начален капак, трипътен връх и дървени палети, на обща стойност 581 748,00 лв. без ДДС. Съгласно клауза 3 от споразумителния протокол „А. г. - СМ“ ЕООД желае да получи еднократна фактура за количествата, които ще заплаща при определена погасителна схема. Съгласно клауза 4 от споразумението, в края на всеки отчетен период /месец/ „А. г. - СМ“ ЕООД ще изпраща свой представител за установяване на наличното количество, керамични изделия, оставено на отговорно пазене в „К.к. С.“ ЕООД. При ревизията е установено, че на фактура № 1111-049/25.06.2012 г., издадена от „К.к. С.“ ЕООД, е отбелязано плащане с пл. нареждане. При проверка на банковите документи и счетоводните регистри на „А. г. - СМ“ ЕООД е установено, че не е отразено плащане към „К.к. С.“ ЕООД по тази доставка нито към датата на издаване на фактурата, нито по клауза 3 от представения споразумителен протокол и съответно и към момента на извършване на ревизията.

На 03.10.2012 г. е връчено предизвестие за прекратяване на договора от „А. г. - СМ“ ЕООД, последвано от Споразумителен протокол от 02.11.2012 г. С последния се прекратяват сключения Договор от 30.04.2012 г. и Споразумение от 25.06.2012 г. В тази връзка от „К.к. С.“ ЕООД е издадено кредитно известие към проверяваната фактура с № 1100000886/05.11.2012 г. с ДО - 410623,33 лв. и ДДС - 82 124,67 лв., което не е включено в СД и дневника за покупки на „А. г. - СМ“ ЕООД.

От така представените доказателства според приходна администрация, от една страна се установява, че не са извършени плащания от „А. г. - СМ“ ЕООД (впрочем, при насрещната проверка на „К.к. С.“ ЕООД, последното е представило извлечения от банковата си сметка за извършени плащания по банков път от страна на „А. г. - СМ“ ЕООД – л. 1556 и сл. по делото, от които се установява факта на плащането, макар и същото да не е осчетоводено от „А. г. - СМ“ ЕООД),,

съгласно т. 3 от споразумителния протокол и следователно няма настъпило данъчно събитие по фактура № 1111-049/25.06.2012 г., с предмет авансово плащане. От друга страна, от „А. г. - СМ“ ЕООД не са представени документи, доказващи последваща доставка на стока по процесната фактура за авансово плащане, реалното предаване на стока и нейното завеждане в счетоводството на дружеството и съответно нейното транспортиране. Липсата на доставка на стоки от „К.к. С.“ ЕООД към „А. г. - СМ“ ЕООД, обуславя и липсата на претендираната последваща доставка от „А. г. - СМ“ ЕООД към „Ч.“ ЕООД.

Прието е, че от събраните и разгледани по време на ревизията документи, не може да бъде доказано прехвърлянето на собствеността върху стоките, описани във фактурите издадени от „А. г. - СМ“ ЕООД. Последното няма ресурс за осъществяване на реална дейност по извършване на доставки на стоки, с произход ВОП от Гърция. Формиран е извод, че са налице привидни доставки на стоки, с произход ВОП от Гърция, между „А. г. - СМ“ ЕООД и „Ч.“ ЕООД.

Посочено е, че облагите от тези привидни доставки се ползват от „Ч.“ ЕООД, чрез упражнено право на приспадане на данъчен кредит, каквото не би могло да възникне, ако сделките се осъществяват директно от РЛ с чуждестранните лица. Анализът на събраните доказателства, според органите по приходите, дава основание да се твърди, че е налице знание от страна на „Ч.“ ЕООД, че участва в привидни доставки, т.е. издателят на фактурата „А. г. - СМ“ ЕООД не е действителният доставчик на стоката, с предмет стоки от ВОП. Използвайки привидно „А. г. - СМ“ ЕООД, като посредник в сделките, „Ч.“ ЕООД сам се поставя в положението на данъчно задължено лице, което съзнателно участва в недействителна доставка. Всички факти доказвали, че преките доставчици на стоките са гръцките контрагенти, а фактурите на „А. г. - СМ“ ЕООД са издадени единствено с цел упражняване на данъчен кредит от получателя „Ч.“ ЕООД като не се доказва наличие на облагаема доставка по доставките гръцки контрагенти → „А. г. - СМ“ ЕООД.

Направен е извод, че „А. г. - СМ“ ЕООД съществува формално в правния мир и генерира само фактури без реално стоково съдържание. Тези изводи се подкрепял и от следните факти:

От „Ч.“ ЕООД са представени фактури, издадени от гръцки дружества с получател „А. г. - СМ“ ЕООД, които би следвало да се намират в посоченото като получател дружество - „А. г. - СМ“ ЕООД. Това са документи, съдържащи информация за местоположението на производителя на стоките, цени и количества и други данни, които представляват търговска тайна. Това само по себе си навеждало към извода, че след като „Ч.“ ЕООД притежава документи, собственост на своя доставчик, сделката е сключена между него самия и прекия доставчик на стоките, още повече, че самото дружество разполага с материално-технически и кадрови потенциал за извършване на такъв род доставки.

В РД на „А. г. - СМ“ ЕООД е посочено, че във връзка с гръцкия търговец „Н. Н.“ с VIN ***, доставчик на „А. г. - СМ“ ЕООД на желязо, част от което е продадено и на РЛ, от гръцката до българската администрация е получена молба за съдействие, относно предприети мерки за избягване на ДДС по продажби на строително желязо придобито от металургична компания „Н. Н.“. В молбата е посочено, че този крупен гръцки производител има български клиенти, които като придобият желязото и го транспортират до България, при продажбата му на български строителни или търговски компании не внасят ДДС по сделките. Някои от българските компании, клиенти на „Н.Н.“, са представлявани от лица, които имат действащи трудови договори, като шофьори, пазачи или строителни работници. Самите компании не разполагат с търговски обекти и нямат персонал. Формирано е предположение, че сделките със строително желязо от името на такива фирми реално се договаря и извършва от други лица.

Освен изложеното е посочено, че в счетоводството на „Ч.“ ЕООД, стоките по фактурите с издател „А. г. СМ“ ЕООД, са заведени в счетоводна сметка 304 „Стоки“ и съгласно писмено обяснение на представляващия, са продавани на населението, т.е. без фактура, а продажбите са отразени по касов апарат. В същото време е установено, че общо

плащанията в брой възлизат на 21 092,54 лв., а покупната стойност на разглежданите доставки възлиза на 126 104.65 лв., а ДДС е в размер на 25 220,94 лв., т.е. твърденията на лицето за извършени последващи доставки с процесните стоки с получател населението са неточни и същите не са подкрепени с доказателства.

по фактури, издадени от „А. г. СМ“ ЕООД.

Въз основа на изложеното е прието, че спорните 21 бр. фактури, издадени от „А. г. - СМ“ ЕООД, не документират реално осъществени доставки на стоки, поради което на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25 220,94 лв., на основание чл. 70, ал. 5 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС.

10. В хода на съдебното производство е изслушана съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), приета без заявени резерви от страните, чието заключение се свежда до следното:

10.1. През периода на издаване на процесните фактури доставчикът „А. г. СМ“ ЕООД е извършвал преимуществено следната дейност: Търговия на едро със строителни материали.

Предмет на доставка по всички процесни фактури са строителни материали - тухли, керемиди и капаци, коминни тела, XPS, желязо.

Предметът на доставките по процесните фактури е идентичен с основния предмет на дейност на „А. г. СМ“ ЕООД.

10.2. Документите съпътстващи и относими към доставките по процесните фактури са описани в следващата таблица:

Таблица 1

Ф-ра №/дата	Предмет на доставка	Съпътстващи доставката документи	Лист по делото
2-1512/03.06.2012г.	Керемиди капаци	1.Приемо-предав. Протокол 2-1512/02.06.12г. 2.Товарителница №9852/30.05.12г. 3.Експедиционна бележка 111/30.05.12г. 4.Пътен лист №1378/30.05.12г.	737 433/739 739 431
2-1541/09.06.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1541/09.06.12г. 2.Товарителница №А956/06.06.12г. 3.Експедиционна бележка 7613/06.06.12г. 4.Пътен лист №734/06.06.12г./Преведен/ 5.ЧМР 06.06.2012г. 6.Пътен лист 2862/05.06.12г./Преведен/ 7.Пътен лист 2861/05.06.12г./Преведен/ 8.ЧМР 05.06.2012г. 9.Пътен лист 730/06.06.12г./Преведен/ 10.ЧМР 06.06.2012г. 11.ЧМР 06.06.2012г.	715 714 716 717 718 722 725 729 730 734 370,380
2-1598/18.06.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1598/18.06.12г. 2.ЧМР 12.06.12г. 3.Пътен лист 773/12.06.12г./Преведен/ 4.Пътен лист Т 015785/11.06.2012г.	705 707 709 1275
2-1605/20.06.2012г.	XPS	1.Приемо-предав. Протокол 2-1605/20.06.12г. 2.ЧМР 19.06.12г./Преведено/	697 700
2-1638/26.06.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1638/26.06.12г. 2.ЧМР 18.06.2012г. 3.Пътен лист 460112/18.06.2012г. 4.Пътен лист 802/18.06.12г./Преведен/ 5.Пътен лист 805/18.06.12г. Преведен 6.ЧМР 18.06.2012г.	684 221 222 689 2189 2190
2-1639/26.06.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1639/26.06.12г. 2.Пътен лист Т 015787/18.06.2012г. 3.ЧМР 19.06.2012г. 4.Пътен лист 810/19.06.12г./Преведен/ 5.Пътен лист 806/18.06.12г./Преведен/ 6.ЧМР 18.06.2012г.	676 1284 683 678 2197 гръб 2198
2-1640/26.06.2012г.	Керемиди, капаци	1.Приемо-предав. Протокол 2-1640/26.06.12г. 2. Експедиционна бележка 185/18.06.2012г. 3.Товарителница 811/18.06.2012г. 4.Пътен лист 439351/18.06.12г.	673 674 450 454
2-1653/03.07.2012г.	Керемиди	1.Приемо-предав. Протокол 2-1653/03.07.12г. 2.Товарителница №107490/29.06.12г. 3.Експедиционна бележка 238/29.06.12г. 4.Пътен лист 007065/27.06.12г.	668 346 346 347
2-1666/05.07.2012г.	XPS	1.Приемо-предав. Протокол 2-1666/05.07.12г. 2.ЧМР 04.07.12г./Преведен/ 3.Товарителница 3.691/04.07.12г.	659 661 665

2-1678/09.07.2012г.	Желязо	1.Приемо-предав. Протокол 2-1678/09.07.12г. 2.ЧМР 06.07.12г. 3.Сертификат за качество 4.Пътен лист 91654/07.07.2012г. 5.Кантарна бележка 19920/06.07.12г. 6.Пътен лист 105098/06.07.12г./Преведен/	649 314 638-640 315 655 657
2-1679/09.07.2012г.	Желязо кангал	1.Приемо-предав. Протокол 2-1679/09.07.12г. 2.ЧМР 06.07.12г. 3. Сертификат за качество 4.Пътен лист 91654/07.07.2012г. 5.Кантарна бележка 19921/06.07.12г.	636 314/645 638-640 315 641
2-1680/09.07.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1680/09.07.12г. 2.ЧМР 04.07.12г. 3.Пътен лист 898/04.07.12г./Преведен/	625 634 629
2-1702/14.07.2012г.	Желязо	1.Приемо-предав. Протокол 2-1702/14.07.12г. 2.ЧМР 13.07.2012г. 3.Пътен лист 0544701/09.07.2012г. 4.Сертификат за качество 5.Кантарни бележки20639,20638/13.07.12г.	608 399 401 609 615,617
2-1703/14.07.2012г.	Желязо, кангал	1.Приемо-предав. Протокол 2-1703/14.07.12г. 2.ЧМР 13.07.2012г. 3.Сертификат за качество 4.Пътен лист 105774,105775/13.07.12г.	602 612 604,605 613,621
2-1724/16.07.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1724/16.07.12г. 2.Експедиционна бележка 7778/11.07.2012г. 3.Товарителница 13478/11.07.2012г.	597 598 598
2-1754/19.07.2012г.	Желязо	1.Приемо-предав. Протокол 2-1754/19.07.12г. 2.ЧМР 18.07.12г.	591 595
2-1812/28.07.2012г.	Тухли	1.Приемо-предав. Протокол 2-1812/28.07.12г. 2.ЧМР 26.07.12г. 3.Пътен лист 1032/26.07.12г./Преведен	581 584 586
2-1878/06.08.2012г.	Коминни тела	1.Приемо-предав. Протокол 2-1878/06.08.12г. 2.ЧМР 03.08.2012г. 3.Пътен лист 3.790/03.08.12г./Преведен/	568 574 572
2-1879/06.08.2012г.	Керемиди, капаци	1.Приемо-предав. Протокол 2-1879/06.08.12г. 2.Експедиционна бележка 397/31.07.2012г. 3.Товарителница А184/31.07.2012г. 4.Пътен лист 368713/30.07.12г. 5.Заявка за транспорт	579 577 511 510 512
2-1929/11.08.2012г.	Коминни тела	1.Приемо-предав. Протокол 2-1929/11.08.12г. 2.ЧМР 07.08.2012 3.Пътен лист 4641/07.08.12г./Преведен/ 4.Заявка за транспорт	559 284/566 562 560
2-1998/27.08.2012г.	Керемиди, капаци	1.Приемо-предав. Протокол 2-1998/27.08.12г. 2.Експедиционна бележка 530/22.08.2012г. 3.Товарителница 7673/22.08.2012г.	554 556 556

Относно счетоводното отразяване на процесните фактури в счетоводството на „А. г. СМ“ ЕООД, вещото лице е посочило, че по делото не са налични счетоводни журнали на дружеството, но са приложени РА № 161300282/03.04.2013 г. и РД № 1300282/04.03.2013 г. /л. 1387/ за извършена ревизия по ЗДДС на „А. г. СМ“ ЕООД, обхващаща периода 01.05.2012 г. - 31.08.2012 г. Според установеното от органите по приходите, за периода 19.03.2012 г. - 31.07.2012 г. счетоводството е водено от счетоводител на трудов договор. Извършена е проверка на хронологичните и аналитични счетоводни записвания по сметка 453 Разчети за ДДС. Заведени са задължителните регистри съгласно чл.124, ал.1 от ЗДДС: Дневник за покупките и дневник за продажбите, които съдържат предвидените реквизити в чл. 113 от ППЗДДС. Първичните документи съдържат реквизитите предвидени в чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. Счетоводното отчитане и записване на данъка се извършва съгласно изискванията на чл. 123 от ЗДДС. В хода на ревизията е извършена проверка на хронологичните и аналитични счетоводни записвания по счетоводни сметки: гр. 290, 30, 40, 41, 50, 60, 70, счетоводни сметки 4531, 4532, 4538, 4539. Не са установени различия. При извършената проверка на движението на паричните средства по сметки и счетоводните записвания не са установени случаи, водещи до допълнително начисляване на ДДС.

Няма установени нарушения на счетоводното законодателство.

Установено е, че издадените от дружеството фактури за продажби са осчетоводени в дневник продажби и по счетоводна сметка 4532 Начислен ДДС на продажбите. Приходите от продажби на стоки и услуги се отчитат чрез издаване на фактури. Декларираните от дружеството продажби и начисленият по тях ДДС не са коментирани, оспорени и

сторнирани.

Процесните фактури са отчетени в счетоводството на жалбоподателя. С доставките по процесните фактури е увеличена стоквата наличност. Извършени са съответните счетоводни записвания:

Дт с/ка 304 Стоки;

Дт с/ка 4531 Начислен ДДС на покупките;

Кт с/ка 401 Доставчици: контрагент „А. г. СМ“ ЕООД.

10.3. При проверката на фактурите, банкови документи и счетоводни журнали експертът е установил извършено плащане по процесните фактури по начин, на дата и в размер подробно посочени в следващата таблица:

Таблица 2

Ф-ра №/дата	Стойност	Начин на плащане	Дата	Сума
2-1512/03.06.2012г.	5310,58	В брой Банков пр-д	03.06.12г.	250,00
			05.06.12г.	3060,58
			07.06.12г.	2000,00
2-1541/09.06.2012г.	10536,79	Банков пр-д	12.06.12г.	3536,80
			13.06.12г.	2500,00
			14.06.12г.	2500,00
			15.06.12г.	2000,00
2-1598/18.06.2012г.	2132,48	В брой	18.06.12г.	2132,48
2-1605/20.06.2012г.	9472,07	В брой Банков пр-д	26.06.12г.	1667,80
			29.06.12г.	7804,27
2-1638/26.06.2012г.	4264,96	В брой	26.06.12г.	4264,96
2-1639/26.06.2012г.	4264,96	В брой	26.06.12г.	4264,96
2-1640/26.06.2012г.	5052,34	В брой	26.06.12г.	5052,34
2-1653/03.07.2012г.	4754,74	В брой Банков пр-д	03.07.12г.	250,00
			05.07.12г.	4504,74
2-1666/05.07.2012г.	10342,08	Банков пр-д	09.07.12г.	10342,08
2-1678/09.07.2012г.	1230,00	В брой	09.07.12г.	1230,00
2-1679/09.07.2012г.	25580,64	Банков пр-д	11.07.12г.	10000,00
			13.07.12г.	10000,00
			18.07.12г.	5580,64
2-1680/09.07.2012г.	2132,48	Банков пр-д	10.07.12г.	2132,48
2-1702/14.07.2012г.	1360,00	В брой	14.07.12г.	1360,00
2-1703/14.07.2012г.	26895,20	Банков пр-д	18.07.12г.	10000,00
			19.07.12г.	5733,15
			23.07.12г.	1162,05
			25.07.12г.	10000,00
2-1724/16.07.2012г.	2937,95	В брой Банков пр-д	16.07.12г.	100,00
			23.07.12г.	2837,95
2-1754/19.07.2012г.	8704,75	Банков пр-д	30.07.12г.	5000,00
			01.08.12г.	3704,75
2-1812/28.07.2012г.	2001,92	Банков пр-д	01.08.12г.	2001,92
2-1878/06.08.2012г.	3936,00	Банков пр-д	15.08.12г.	3936,00
2-1879/06.08.2012г.	5214,10	В брой Банков пр-д	06.08.12г.	250,00
			09.08.12г.	4964,10
2-1929/11.08.2012г.	10449,54	Банков пр-д	08.08.12г.	10449,54
2-1998/27.08.2012г.	4752,01	В брой Банков пр-д	27.08.12г.	270,00
			28.08.12г.	4482,01
	151325,60			151325,60

Плащанията извършени в брой са документирани с фискални бонове приложени към съответната фактура.

Плащанията извършени по банков път са документирани с платежни нареждания.

Всички плащания са отразени в счетоводството на „Ч.“ ЕООД, видно от Аналитична ведомост по документи на с/ка 401 Доставчици: контрагент „А. г. СМ“ ЕООД /л. 1064 гръб/. Сумата на задължението по процесните фактури издадени от „А. г. СМ“ ЕООД е равна на платената сума. По счетоводни данни „Ч.“ ЕООД не отчита задължение към „А. г. СМ“ ЕООД.

10.4. Към момента на издаване на спорните фактури „А. г. СМ“ ЕООД е разполагало със следните наети работници и служители:

За периода 16.12.2011 г. - 13.09.2012 г. са работили по трудови правоотношения 37 лица. Подадени са уведомления до НАП. От данните отразени в тях се установява, че са назначени лица на длъжности, както следва:

Име	Длъжност	Дата на скл.ТД	Дата на прекр.
-----	----------	----------------	----------------

С.Т.Д.	Финансов директор	10.01.2011 г	13.09.2012 г.
--------	-------------------	--------------	---------------

- продавач консултант – 16 лица;
- общ работник - 5 лица;
- технически секретар - 7 лица;
- шофьор - 1 лице;
- хигиенист - 1 лице;
- счетоводител - 2 лица;
- отчетник счетоводство - 2 лица
- снабдител доставчик - 1 лице;
- водач мотокар - 1 лице.

10.5. „А. г. СМ” ЕООД е осъществявало дейността си в два офиса, находящи се в гр. Пловдив и гр. Айтос, както и два обекта /магазин и склад/ за строителни материали в гр. Айтос. Обектите са били стопанисвани на база сключени договори за наем:

- Договор за наем от 09.01.2012 г. сключен с „Д. ЛД” ЕООД за наем на офис в *** /л. 1426/;
- Договор за наем от 05.01.2012 г. сключен с В.Н. за наем на асфалтирано дворно място от 360 кв.м. в гр. Айтос /л. 1430/;
- Договор за наем от 01.07.2012 г. сключен с Б.Ф.А. за наем на масивна сграда Хамбар-склад в промишлена зона на гр. Айтос /л. 1434/;
- Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен с Д.С.К. за наем на недвижим имот-парцел от 1535 кв.м. и склад от 375 кв.м. в гр. Айтос /л. 1437/;
- Договор за наем от 31.03.2011 г. сключен с Г.М.Ш. за наем на терен от 1000 кв.м. - за склад за строителни материали в землището на гр. Айтос /л. 1433/;
- Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен със С.С.М. за наем на магазин в *** /л. 1438/;
- Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен с Д.Х.К. за наем на магазин в *** 7 /л. 1440/;
- Договор за наем от 01.03.2012 г. сключен със С.Т.М. за наем на офис с площ 131 кв.м. в гр. Пловдив /л. 1424/.

Вещото лице е посочило, че не разполага със счетоводни регистри на „А. г. СМ” ЕООД и не може да отговори на въпроса какви счетоводни записвания са извършвани във връзка със съхраняването на стоките.

От друга страна, от проверката на приложените към процесните фактури съпровождащи документи експертът е достигнал до извод, че стоките по тези фактури не са разтоварвани в склад на „А. г. СМ” ЕООД, а са доставяни директно до склад на „Ч.” ЕООД /транзитни доставки/.

10.6. Доставките по процесните фактури са извършени от фирми превозвачи. В долната таблица са посочени данни за превозвачите и издадените от тях фактури за транспортни услуги, така както са налични по делото. Според данните на кого е издадена фактурата за превоза, вещото лице е определило и за чия сметка е транспорта.

Таблица 3

Ф-ра №/дата	Предмет на доставка	Трансп. за с/ка на	Превозвач	Документ за транспорт	Лист по делото
2-1512/03.06.2012г.	Керемиди, капаци	А. г. СМ ЕООД	М.т. ЕООД	Фактура за транспорт 11-53/30.05.12г.	430
2-1541/09.06.2012г.	Тухли	Ч. ЕООД	С.т. ООД	1.Фактура за транспорт 1117/08.06.12г.	714/1055
		А. г. СМ ЕООД	Товарен авторанспорт В.-98 АД	2.Фактура за транспорт 2998,2999/06.06.12г.	368,378
		Ч. ЕООД	ЕТ С.-2000	3.Фактура за транспорт 2839/14.06.12г.	552
		А. г. СМ ООД	Л. ООД	4.Фактура за транспорт 468/10.06.12г.	417
2-1598/18.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	К.-666 ООД	Фактура за транспорт 4206/18.06.12г.	1281
2-1605/20.06.2012г.	ХПС	А. г. СМ ЕООД	Д.-99 ООД		
2-1638/26.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	ЕТ Н.-Н.Р. Б.-07 ООД	Фактура за транспорт 2177/19.06.12г.е е проверявана	220
2-1639/26.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	К.-666 ООД	Фактура за транспорт 4211/19.06.12г.	1283
			Т.л. ООД	Не е проверявана	
2-1640/26.06.2012г.	Керемиди, капаци	А. г. СМ ЕООД	Д. ООД	Фактура за транспорт 4-53/25.06.12г.	449

2-1653/03.07.2012г.	Керемиди	В и В транспорт ЕООД	В и В т. ЕООД	Не е издавана фактура	
2-1666/05.07.2012г.	XPS	А. г. СМ ЕООД	ЕТ С.-2000	Фактура за транспорт 2893/10.07.2012г.	666
2-1678/09.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	ЕТ К.п.	Фактура за транспорт 343/07.07.12г.	313
2-1679/09.07.2012г.	Желязо кангал	А. г. СМ ЕООД	ЕТ К.п.	Фактура за транспорт 343/07.07.12г.	313
2-1680/09.07.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	Т.с.е. ЕООД	Фактура за транспорт 349/14.07.12г.	
2-1702/14.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	ЕТ С.Г.	Фактура за транспорт 1499/16.07.12г.	402
2-1703/14.07.2012г.	Желязо кангал	А. г. СМ ЕООД	ЕТ С.Г.	Фактура за транспорт 1499/16.07.12г.	402
2-1724/16.07.2012г.	Тухли	Ч. ЕООД	ЕТ В.В.	Фактура за транспорт 4950/13.07.12г.	332 гръб
2-1754/19.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	А. 02 ЕООД		
2-1812/28.07.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	Т.с.е. ЕООД	Фактура за транспорт 357/31.07.12г.	
2-1878/06.08.2012г.	Коминни тела	А. г. СМ ЕООД	ЕТ С.-2000	Фактура за транспорт 2945/06.08.2012г.	1047
2-1879/06.08.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	А. ООД	Фактура за транспорт 692/06.08.12г.	509
2-1929/11.08.2012г.	Коминни тела	А. г. СМ ЕООД	ЕТ Ц. ММ	Фактура за транспорт 1775/10.08.2012г.	283
2-1998/27.08.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	Г. ЕООД	Фактура за транспорт 4733/04.07.2012г.	469

Според Аналитична ведомост на с/ка 205 Транспортни средства /л. 1165/, „Ч.“ ЕООД не разполага с транспортни средства, подходящи за осъществяване на процесните доставки. Получените транспортни услуги са отчетени в счетоводството на „Ч.“ ЕООД по с/ка 602 Разходи за външни услуги.

Транспортните фирми „Б.-07“ ООД и „Т.л.“ ООД не са проверявани в хода на извършената ревизия.

10.7. От проверката на наличните по делото документи вещото лице е установило следните предходни доставчици на стоките по процесните фактури:

Таблица 4

Ф-ра №/дата	Предмет на доставка	Доставчик	Предходен доставчик
2-1512/03.06.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.
2-1541/09.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.А.
2-1598/18.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	С.с. С.А.
2-1605/20.06.2012г.	XPS	А. г. СМ ЕООД	Ф.Н. С.А.
2-1638/26.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	С.с. С.А.
2-1639/26.06.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	С.с. С.А.
2-1640/26.06.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.
2-1653/03.07.2012г.	Керемиди	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.
2-1666/05.07.2012г.	XPS	А. г. СМ ЕООД	Ф.Н. С.А.
2-1678/09.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	Н.Н. С.А.
2-1679/09.07.2012г.	Желязо кангал	А. г. СМ ЕООД	Н.Н. С.А.
2-1680/09.07.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	С.с. С.А.
2-1702/14.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	Н.Н. С.А.
2-1703/14.07.2012г.	Желязо кангал	А. г. СМ ЕООД	Н.Н. С.А.
2-1724/16.07.2012г.	Тухли единични	А. г. СМ ЕООД	К.и. АД
2-1754/19.07.2012г.	Желязо	А. г. СМ ЕООД	Н.Н. С.А.
2-1812/28.07.2012г.	Тухли	А. г. СМ ЕООД	С.с. С.А.
2-1878/06.08.2012г.	XPS	А. г. СМ ЕООД	Ф.Н. С.А.
2-1879/06.08.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.
2-1929/11.08.2012г.	Коминни тела	А. г. СМ ЕООД	К. Н. Г. С. С.А.
2-1998/27.08.2012г.	Керемиди, капази	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.

- Декларирани доставки от "К. н. Г. с." S.A. с ДДС № *** към „А. г. СМ“ ЕООД

При проверка на данните от информационен регистър VIES експертът е установил, че гръцкото дружество декларира ВОД, а българското дружество-ВОП. Така декларираните данни се съпоставят.

За "К. н. Г. с." S.A. са налични данни за декларираните доставки към „А. г. СМ“ ЕООД.

За периода м.04.2012 г. - м.08.2012 г. дружеството е декларирало извършени доставки към „А. г. СМ“ ЕООД.

Данните във VIES декларацията се декларират от доставчика обобщено, за съответния контрагент през съответния период /месец/, а не по конкретни фактури.

Деклариран ВОД от "К. п. Г. с." S.A. с ДДС № *** към „А. г. СМ“ ЕООД:

Период	Деклариран ВОД
М.04	11542
М.05	98677
М.06	128336
М.07	150115
М.08	163985
Общо	552655

Деклариран от „А. г. СМ“ ЕООД ВОП с контрагент "К. п. Г. с." S.A. с ДДС № ***:

Период	Деклариран ВОП
М.04	0
М.05	104187
М.06	150059
М.07	157486
М.08	155921
Общо	567653

Страните по сделките са отразили една и съща доставка в различни периоди. Това е една от причините за разликата в данните декларирани от контрагентите. Друга причина е издаването на дублиращи Протоколи по чл. 117 от ЗДДС за един и същ Инвойс, от страна на „А. г. СМ“ ЕООД.

Във връзка с извършена на „А. г. СМ“ ЕООД ревизия, доставките от "К. п. Г. с." S.A. са проверявани. В РД 1300282/04.03.2013 г. /л. 1399/ е установен идентичен с посочения резултат.

- Декларирани доставки от "С.К." S.A. с ДДС№*** към „А. г. СМ“ ЕООД

При проверка на данните от информационен регистър VIES експертът е установил, че за "С.К." S.A. са налични данни за декларирани доставки към „А. г. СМ“ ЕООД.

За периода м.04.2012 г. и м.08.2012 г. дружеството е декларирало извършени доставки към „А. г. СМ“ ЕООД.

Деклариран ВОД от "С.К." S.A. с ДДС№ *** към „А. г. СМ“ ЕООД:

Период	Деклариран ВОД
М.04	0
М.05	29084
М.06	72012
М.07	38385
М.08	30052
Общо	169533

Деклариран от „А. г. СМ“ ЕООД ВОП с контрагент "С.К." S.A. с ДДС№***:

Период	Деклариран ВОП
М.04	0
М.05	39997
М.06	90664
М.07	40213
М.08	30052
Общо	200926

Страните по сделките са отразили една и съща доставка в различни периоди. Това е една от причините за разликата в данните декларирани от контрагентите. Друга причина е издаването на дублиращи Протоколи по чл.117 от ЗДДС за един и същ Инвойс, от страна на „А. г. СМ“ ЕООД.

Във връзка с извършена на „А. г. СМ“ ЕООД ревизия, доставките от "К. п. Г. с." S.A. са проверявани. В РД 1300282/04.03.2013 г. е установен идентичен с посочения резултат.

За всички фактури количествата стока получени от предходните доставчици на „А. г. СМ“ ЕООД са достатъчни за извършване на процесните доставки. Всъщност, количествата стоки доставени от предходните на „А. г. СМ“ ЕООД доставчици, са идентични с количествата стоки продадени по процесните фактури. Данните за количествата са извадени от съпътстващите доставките документи:

Таблица 5

Ф-ра №/дата	Предмет на доставка	Количество	Доставчик	Предходен доставчик	Количество
2-1512/03.06.2012г.	Керемиди Фландрия Капак Аполония	6960бр. 960бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.	6960бр. 960бр.
2-1541/09.06.2012г.	Тухли единични Тухли гръцки	11752бр. 16896бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С. С.с. S.A.	11752бр. 16896бр.
2-1598/18.06.2012г.	Тухли	4352бр.	А. г. СМ ЕООД	С.с. S.A.	4352бр.
2-1605/20.06.2012г.	XPS	73.77 м3	А. г. СМ ЕООД	F.H. S.A.	
2-1638/26.06.2012г.	Тухли	8704бр.	А. г. СМ ЕООД	С.с. S.A.	8704бр.
2-1639/26.06.2012г.	Тухли	8704бр.	А. г. СМ ЕООД	С.с. S.A.	8704бр.
2-1640/26.06.2012г.	Керемиди Европа Капак Аполония	5632бр. 1440бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.	5632бр. 1440бр.
2-1653/03.07.2012г.	Керемиди Марсилия	7840бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.	7840бр.
2-1666/05.07.2012г.	XPS	77.28 м3	А. г. СМ ЕООД	F.H. S.A.	78 м3
2-1678/09.07.2012г.	Желязо	1045.92кг.	А. г. СМ ЕООД	H.H. S.A.	22740кг.
2-1679/09.07.2012г.	Желязо кангал	18844,08кг. 2850кг.	А. г. СМ ЕООД	H.H. S.A.	22740кг.
2-1680/09.07.2012г.	Тухли	4352бр.	А. г. СМ ЕООД	С.с. S.A.	4352бр.
2-1702/14.07.2012г.	Желязо	1156,46кг.	А. г. СМ ЕООД	H.H. S.A.	23910кг.
2-1703/14.07.2012г.	Желязо кангал	17043,54кг. 5710кг.	А. г. СМ ЕООД	H.H. S.A.	23910кг.
2-1724/16.07.2012г.	Тухли единични	11752бр.	А. г. СМ ЕООД	К.и. АД	11752бр.
2-1754/19.07.2012г.	Желязо	7402кг.	А. г. СМ ЕООД	H.H. S.A.	23950кг.
2-1812/28.07.2012г.	Тухли	4352бр.	А. г. СМ ЕООД	С.с. S.A.	4352бр.
2-1878/06.08.2012г.	XPS	78.45 м3	А. г. СМ ЕООД	F.H. S.A.	78.45 м3
2-1879/06.08.2012г.	Керемиди Европа Керемиди Фландрия Капак Аполония	3072бр. 3072бр. 960бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.	3072бр. 3072бр. 960бр.
2-1929/11.08.2012г.	Коминно тяло К.тяло-страничен	1440бр. 96бр.	А. г. СМ ЕООД	Kebe Northern Greece Ceramics S.A.	1440бр. 96бр.
2-1998/27.08.2012г.	Керемиди капази	6656бр. 480бр.	А. г. СМ ЕООД	К.к. С.	6656бр. 480бр.

Първичните документи /процесни фактури/ напълно се обвързват количествено и видово със съпътстващите документи.

Стоките закупени по процесните фактури са обект на последващи продажби от страна на жалбоподателя. По делото е приложена справка за последващи продажби, отразяваща подробна информация изготвена от жалбоподателя /л.1938-1946, том 7/. Вещото лице е проверило отразената в нея информация и е дало заключение, че същата отговаря на отразеното в счетоводството на жалбоподателя. Във връзка с извършените продажби е отчетена реализация и е начислен ДДС. Според данните отразени в Хронологична ведомост на синтетични сметки /л.1177-/ са извършени съответните коректни счетоводни записвания:

- За отчитане на реализацията:

Дт с/ка 411 Клиенти;

Кт с/ка 4532 Начислен ДДС на продажбите;

Кт с/ка 702 Приходи от продажби на стоки;

- За отписване на продадените стоки:

Дт с/ка 702 Приходи от продажби на стоки;

Кт с/ка 304 Стоки.

Относно редовността на заведената от жалбоподателя счетоводна отчетност, експертът е констатирал, че процесните фактури са отчетени. Увеличена е стоквата наличност на дружеството. Извършени са правилни счетоводни записвания. Закупената стока е реализирана. Извършените продажби са отразени в счетоводството. Отчетен е приход.

Начислен е ДДС. Начисления ДДС е разчетен с бюджета. Продадените стоки са отписани от активите на дружеството. **Счетоводството на „Ч.“ ЕООД е заведено редовно.** Информацията е налична в хронологичен и аналитичен порядък. Движението на стоките е проследимо.

Относно счетоводството на „А. г. СМ“ ЕООД, вещото лице е посочило, че не може да даде заключение за редовността на същото.

10.8. Първичните документи съдържат реквизитите предвидени в чл. 7 от ЗСч и чл. 114, ал.1 от ЗДДС.

След проверка на всички налични по делото съпътстващи доставките документи - ЧМР, товарителници, заявки за транспорт, приемо-предавателни протоколи, пътни листове, експедиционни бележки,вещото лице е дало заключение, че тези документи съдържат информация конкретизираща доставките по процесните фактури - дата, количество, превозвач, приемаща фирма. Тази информация съответства на данните отразени в първичните счетоводни документи - фактури за продажба.

Процесните фактури са отразени от „А. г.-СМ“ ЕООД в дневник продажби и СД за съответния данъчен период.

От извършена в регистрите на НАП проверка е установено, че за посочените по-долу периоди „А. г. СМ“ ЕООД е декларирало и внесло ДДС в следните размери:

- м.06.2012 г. - деклариран ДДС за внасяне 11264.81 лв. - внесен

- м.07.2012 г. - деклариран ДДС за внасяне 7662.51 лв. - внесен

- м.08.2012 г. - деклариран ДДС за внасяне 721474.77 лв. - не е внесен

За месец 08.2012 г. „А. г. СМ“ ЕООД е декларирало, но не е внесло посочения ДДС.

Процесните фактури са отразени от „Ч.“ ЕООД в дневник покупки и СД за съответния данъчен период. Тези фактури са отразени в счетоводството на дружеството. С доставките по процесните фактури е увеличена стоквата наличност. Според данните отразени в Хронологична ведомост на синтетични сметки /л.1177/ са извършени съответните счетоводни записвания:

Дт с/ка 304 Стоки;

Дт с/ка 4531 Начислен ДДС на покупките;

Кт с/ка 401 Доставчици: контрагент „А. г. СМ“ ЕООД.

Данъчната основа и дължимият ДДС по процесните фактури са платени изцяло от „Ч.“ ЕООД.

Начина на плащане, датите на плащане и сумите са подробно изложени в отговора на въпрос 3.

11. Всички документи, въз основа на които е изготвена приетата по делото ССЕ са приобщени към доказателствения материал.

IV. За правото :

12. В случая, релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия осъществена по реда на чл. 112 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Не се констатира нарушение на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация.

13. Съвкупният анализ на представените по делото писмени документи, включително и констатациите на вещото лице, съдържащи се в приетото по делото заключение, сочат, че документи съдържат напълно идентични данни по отношение физическата наличност на стоките, начина на плащане на дължимите суми по доставките, транспортирането на стоките и предаването им в разпореждане на жалбоподателя.

Значителният брой на тези документи и големият обем информация, който се съдържа в тях, изключва мислимата възможност те да са съставени с оглед процесното ревизионно производство, с цел да удостоверят благоприятни за жалбоподателя факти. Ето защо, ще следва да се приеме, че тези писмени документи са автентични и са съставени от жалбоподателя, прекия му доставчик „А. г. СМ“ ЕООД и доставчиците на транспортните

услуги, за да обективират насрещните им волеизявления, относно фактическото осъществяване на престациите, за които те са се задължили по обсъжданите доставки.

Автентичността и истинността на приобщените по преписката и съответно по делото документи, не бяха подложени на съмнение, нито пък бяха ангажирани доказателства за противното, поради което няма никаква пречка фактите и обстоятелствата, за които се отнасят, да се приемат за установени така, както са отразени в документите.

14. В тази насока е необходимо да се съобрази, че нормативно установените понятия за доставка във връзка с облагането с косвен данък са следните:

Според чл. 6, ал. 1 от ЗДДС – Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката.

Съответно според дефиницията, възведена в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г., относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1) - „Доставка на стоки“ означава прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещь като собственик.

Очевидно, националният закон не транспонира коректно и точно чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, доколкото изисква във всички случаи да е налице прехвърляне на право на собственост или друго вещно право върху стока, за да се приеме, че е налице доставка за целите на облагането с данък върху добавената стойност. Според посочения текст от Директивата, доставка като проявен юридически факт ще е налице, когато едно данъчно задължено лице прехвърли /предостави/ конкретна материална вещь и овласти получателя да се разпорежда фактически с нея като неин собственик. Ясно при това положение е, че начинът и формата на придобиване на правото на собственост в случая са без значение.

В този смисъл в Решение на Съда на Европейския съюз (втори състав) от 18 юли 2013 година по дело C-78/12 („Е.-К“ ЕООД срещу Директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, София, при Централно управление на Националната агенция за приходите) е указано следното :“.....понятието „доставка на стоки“ по член 14, параграф 1 от Директива 2006/112 не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик (вж. Решение от 8 февруари 1990 г. по дело Shipping and Forwarding Enterprise Safe, C-320/88, Recueil, стр. I-285, точка 7, Решение от 14 юли 2005 г. по дело British American Tobacco и Newman Shipping, C-435/03, Recueil, стр. I-7077, точка 35 и Решение от 3 юни 2010 г. по дело De Fruytier, C-237/09, Сборник, стр. I-4985, точка 24).

В този контекст националният съд следва да определя във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото за разпореждане със съответната вещь като собственик (вж. Решение по дело Shipping and Forwarding Enterprise Safe, посочено по-горе, точка 13).

Оттук следва, че дадена сделка може да бъде окачествена като „доставка на стоки“ по смисъла на член 14, параграф 1 от Директива 2006/112, когато чрез тази сделка определено данъчнозадължено лице прехвърля материална вещь и овластява другото лице да се разпорежда фактически с нея като неин собственик, без за това да е от значение формата на придобиване на право на собственост върху въпросната вещь.

По същия начин доказването на действителното осъществяване на такава доставка на стоки, което обуславя наличието на право на приспадане, не бива да зависи от способа за придобиване на право на собственост върху съответните стоки.....“.

В същото решение, Съдът на Европейския съюз е посочил още, че „...запитващата юрисдикция следва в съответствие с националните правила за доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали „Е.-К“ може да упражни право на приспадане по посочените доставки на стоки За целите на тази обща преценка посочената юрисдикция може да вземе предвид данни относно доставки, предхождащи или следващи разглежданите в главното производство, както и свързани с тях документи като

сертификати и свидетелства, издадени за транспортирането или за износа на съответните животни..... /курсива мой”.

В решението отново се препраща към предишни указания на Съда, за това, че данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчно задълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчно задължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране **и за внасяне на ДДС**, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение.

Повече от ясно е, че няма никаква причина, цитираните до тук разрешения на Съда на Европейския съюз да не бъдат съобразени в пълнота при разрешаването на конкретния административноправен спор, с който е сезиран административния съд.

15. В този контекст, описаните по-горе данни са безпротиворечиви по отношение на следните факти:

- *Както прекият доставчик (включително и предходните нему доставчици), така и жалбоподателят са регистрирани по реда на ЗДДС субекти към момента на извършване на процесните сделки.*

Спор и съмнение по отношение на тези обстоятелства не се формира между страните;

- *Процесните стоки физически съществуват като материални вещи.*

По отношение на това обстоятелство също може да се приеме, че спор не се формира. Твърдение за противното не е заявено и не е поддържано от административния орган. По отношение на физическото съществуване на стоките, като обекти, годни да бъдат прехвърлени от едно лице в разпореждане на друго лице е достатъчно да се посочи, че вещото лице по назначената съдебно – счетоводна експертиза е констатирало, че стоките закупени по процесните фактури са обект на последващи продажби от страна на жалбоподателя. По делото е приложена справка за последващи продажби, отразяваща подробна информация изготвена от жалбоподателя /л.1938-1946, том 7/. Експертът е проверил отразената в нея информация и е дал заключение, че същата отговаря на отразеното в счетоводството на жалбоподателя. Изводите на приходна администрация в противната насока не са подкрепени с никакви доказателства – не е извършен анализ на последващата реализация на процесните стоки чрез проследяване на стоковия поток, каквато възможност очевидно дава заведената от ревизираното лице счетоводството, което както е установено от вещото лице е редовно заведено. Констатираните от органите по приходите плащания в брой общо в размер на 21 092,54 лв. и по банков път в размер на 130233,06 лв. (стр. 21 от РД – лист 110 по делото), при покупна стойност на разглежданите доставки – 151325,59 лв. (от които данъчна основа 126 104.65 лв. и ДДС в размер на 25 220,94 лв.), е само в подкрепа на заключението на вещото лица за последващата реализация на спорните количества стоки, но не и до извод, че **„твърденията на лицето за извършени последващи доставки с процесните стоки с получател населението са неточни и същите не са подкрепени с доказателства”** (стр. 8 от решението на Директора, трети абзац, изречение второ);

- *Правото на разпореждане с тях е било предоставено на жалбоподателя.*

В тази насока са представени съответните двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, кантарни и експедиционни бележки (подробно описани в заключението – Таблица 1 по-горе т. 10.2. от настоящото решение) за предаване на стоките от страна на доставчика и приемането им от жалбоподателя. Всички фактури са придружени с транспортни документи. Съставени са товарителници и пътни листове (описани в същата таблица) за осъществения превоз на стоките. Представени са и ЧМР, които противно на твърденията на ответния административен орган са придружени със съответните преводи на български език, четливи са и съдържат данни за изпращача, получателя, място на разтоварване, МПС и превозвач (л. 554 и сл., том 2 и 3). Извършени са проверки на осемнадесет от общо двадесет превозвачи вписани в транспортните документи (не са проверени превозвачите Б. – 07” оод и „т.л.” оод). Петнадесет от проверените превозвачи са потвърдили извършения

превоз, посочи ли са шофьорите, които са го извършили, представили са фактури за извършения транспорт, ЧМР, товарителници, пътни листова, справки, трудови договори, копия на шофьорски книжки, свидетелства за регистрация на МПС, писмени обяснения. Двама от превозвачите – „А. 02” ЕООД и „Д. - 99” ООД, не са намерени на декларирания от тях адрес за кореспонденция, поради което ИПДПОЗЛ са им връчени по реда на чл. 32 ДОПК, съответно посочените две дружества не са представили изискваните им документи. И един от проверените превозвачи – „С.т.” ЕООД, е заявил че не е извършвал транспортна услуга на „А. г. СМ” ЕООД и не е издавал фактура на това дружество. Всъщност от данните по делото се установява, че **„С.т.” ЕООД е издало Фактура за транспорт № 1117/08.06.12 г. (л. 714/1055), но не на „А. г. СМ” ЕООД, а на „Ч.” ЕООД.** Тази транспортна фактура е издадена във връзка с транспорт за сметка на жалбоподателя на стоките по една от спорните фактури с № 2000001541/09.06.2012 г., доколкото транспортът на последните е бил за сметка на „А. г. СМ” ЕООД, но до гр. Пловдив според представените в тази връзка ЧМР (л. 718, 729, 734) с превозвачи „Т. а. В. – 98” АД, ЕТ „С. – 2000” и „Л.” ООД. В таблица 3 от ССЕ (т. 10.6. от настоящото решение) нагледно са посочени превозвачите, издадените от тях фактури за транспортни услуги и за чия сметка е транспорта (според данните на кого е издадена фактурата за превоз). Представените от жалбоподателя документи позволяват да бъде установен и произхода на процесните количества стоки – подробни данни в тази насока се съдържат в Таблица 4 от ССЕ (т. 10.7. от настоящото решение). В тази връзка, при проверка на данните от информационен регистър VIES експертът е установил, че гръцките дружества (доставчици на „А. г. СМ” ЕООД) са декларирали ВОД, а „А. г. СМ” ЕООД – ВОП, като така декларирания данни се съпоставят. Посочено е още, че страните по сделките са отразили една и съща доставка в различни периоди. Това е една от причините за разликата в данните декларирани от контрагентите. Друга причина е издаването на дублиращи Протоколи по чл. 117 от ЗДДС за един и същ Инвойс, от страна на „А. г. СМ” ЕООД.

- Издадени са редовни, съобразно изискванията на Закона за счетоводството и ЗДДС фактури.

По това обстоятелство, спор също не се формира. Първичните счетоводни документи са обективирани в установената, както от общия, така и от специалния закон форма и съдържат изискваната от тях информация за всяко конкретна стопанска операция;

- Данъчната основа и дължимия косвен данък са разплатени между съконтрагентите.

Плащането по спорните доставки е извършено по банков път и в брой, за което са представени съответните платежни документи и фискални бонове. Последните издадени от надлежно регистрирано фискално устройство. Заплащането на цената и дължимият данък по процесните фактури е констатирано и от вещото лице по назначената съдебна експертиза и същото е представено нагледно в Таблица 2 - т. 10.3. от настоящото решение.

В тази насока трябва да се добави, че експертът е проследил счетоводните отразявания и след извършена съпоставка на счетоводните записвания по съответните хронологични и аналитични сметки, при жалбоподателя е дал заключение за редовно водено счетоводство на „Ч.” ЕООД. Това обстоятелство, наред с дадения изчерпателен, обоснован и логичен отговор в счетоводен аспект на поставените въпроси, кореспондиращ със събраните по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, според настоящия състав на съда, е основание за кредитиране заключението на вещото лице. Това следва по аргумент от разпоредбата на чл. 51 от ДОПК, съгласно която вписванията в счетоводните регистри се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, и с оглед другите данни, установени в хода на производството;

- всички процесни стоки са продадени на клиенти на жалбоподателя.

Тези обстоятелства, каза се са конкретно и подробно констатирани от назначеното по делото вещо лице счетоводител. Данни и доказателства за противното не се заявиха и не се представиха от страна на органа по приходите.

- доставчика е разполагал с материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките.

Към момента на издаване на спорните фактури „А. г. СМ“ ЕООД е разполагало със следните наети работници и служители:

За периода 16.12.2011 г. - 13.09.2012 г. са работили по трудови правоотношения 37 лица. Подадени са уведомления до НАП. От данните отразени в тях се установява, че са назначени лица на длъжности, както следва: С.Т.Д. - Финансов директор от 10.01.2011 г. до 13.09.2012 г.; продавач консултант – 16 лица; общ работник - 5 лица; технически секретар - 7 лица; шофьор - 1 лице; хигиенист - 1 лице; счетоводител - 2 лица; отчетник счетоводство - 2 лица; снабдител доставчик - 1 лице; водач мотокар - 1 лице.

„А. г. СМ“ ЕООД е осъществявало дейността си в два офиса, находящи се в гр. Пловдив и гр. Айтос, както и два обекта /магазин и склад/ за строителни материали в гр. Айтос. Обектите са били стопанисвани въз основа на сключени договори за наем: Договор за наем от 09.01.2012 г. сключен с „Д. ЛД“ ЕООД за наем на офис в *** /л. 1426/; Договор за наем от 05.01.2012 г. сключен с В.Н. за наем на асфалтирано дворно място от 360 кв.м. в гр. Айтос /л. 1430/; Договор за наем от 01.07.2012 г. сключен с Б.Ф.А. за наем на масивна сграда Хамбар-склад в промишлена зона на гр. Айтос /л. 1434/; Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен с Д.С.К. за наем на недвижим имот-парцел от 1535 кв.м. и склад от 375 кв.м. в гр. Айтос /л. 1437/; Договор за наем от 31.03.2011 г. сключен с Г.М.Ш. за наем на терен от 1000 кв.м. - за склад за строителни материали в землището на гр. Айтос /л. 1433/; Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен със С.С.М. за наем на магазин в *** /л. 1438/; Договор за наем от 01.12.2011 г. сключен с Д.Х.К. за наем на магазин в *** 7 /л. 1440/; Договор за наем от 01.03.2012 г. сключен със С.Т.М. за наем на офис с площ 131 кв.м. в гр.Пловдив /л.1424/.

Изложеното е в явно противоречие с прието за установено от приходна администрация, че доставчикът „А. г. - СМ“ ЕООД няма ресурс за осъществяване на реална дейност по извършване на доставки на стоки, с произход ВОП от Гърция.

16.Така приетите за установени факти са необходими и достатъчни, за да се констатира, че доставките са установени юридически факти и съответно, като правна последица от това, за жалбоподателя се е породило правото на данъчен кредит, което той е надлежно упражнил.

При това положение, резултатите от извършените проверки от страна на органа на приходите на прекия доставчик „А. г. СМ“ ЕООД (в хода на която последният не е намерен на адреса му за кореспонденция, съответно не е представил изисканите му писмени доказателства) и на предходни нему доставчици, не следва да обосновават неправомерност на упражненото от жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит.

Само за пълнота в тази връзка следва да се добави, че ненамирането на адреса за кореспонденция, съответно непредставянето на изискани по реда на ДОПК документи от доставчиците на ревизираното лице, за разлика от отменения ЗДДС, в частност чл. 65, ал. 4, т. 4 (в сила до 31.12.2006 г.), не е възведено като основание за отказ на данъчен кредит в сега действащия ЗДДС, т.е. констатирането само на това обстоятелство не е достатъчно да обоснове извод за липса на извършена доставка, съответно органите по приходите не са освободени от задължението си да подкрепят фактическите си и правни изводи с надлежно събрани по реда на ДОПК доказателствени средства (арг. чл. 170, ал. 1 АПК вр. § 2 ДР на ДОПК).

Във връзка с обстоятелството, че отказът на правото на данъчен кредит на жалбоподателя е обосновано единствено и само с поведението на прекия му доставчик (последният не е представил изисканите му по реда на ДОПК документи, има задължения в особено големи размери, не е внесъл декларирания от него ДДС за данъчен период м.082012 г., не е водил редовно счетоводство) и предходните нему доставчици е необходимо освен цитираното вече решение на Съда на Европейския съюз, да се съобрази и Решение на Съда на европейския съюз /седми състав/ от 13.02.2014 г. по дело С 18/13, според което – “.....Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да

извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато въпреки, че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, *стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама /курсива мой/...*

Указанията в двете решения на Съда на Европейския съюз са ясни и конкретни. Правото на данъчен кредит е налице, когато една материална вещь е прехвърлена от определено данъчно задължено лице, което е овластило друг данъчно регистриран субект да се разпорежда фактически с нея като собственик, **независимо от това** дали вещь е била предоставена от посочения във фактурата пряк или предходен нему доставчик, дали е налице точно и коректно счетоводно отразяване, дали са съставени товарителници, **пътни листи**, приемо-предавателни протоколи и прочее, съпътстващи сделката документи (макар че в конкретния случай всички тези документи и счетоводни отразявания са налице), дали е установено лицето, което е извършило превода на стоката и с какво точно МПС е извършен транспорта (това обстоятелство също се установява от представените от превозвачите писмени обяснения, ЧМР и др. транспортни документи), освен в случаите на установена данъчна измама, за която получателят по доставката е знаел или е трябвало да знае.

В първо посоченото решение на Съда на Европейския съюз отново се препраща към предишни указания на Съда, за това, че данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение.

Съотнасянето на това тълкуване с указанията дадени в Решение на Съда на европейския съюз от 13.02.2014 г. по дело С 18/13, налага очевидния извод, че задължаването на ревизираното лице, на прекия му доставчик и на предходните такива да представят документи свързани в случая с начина на съхранение на стоките и тяхното транспортиране, собствеността на транспортните средства, имената на физическите лица извършили товаренето, разтоварването е превода на стоките, в случаите когато е установено, че стоката е съществувала като фактическа наличност и ревизираното лице е придобило правото да се разпорежда с нея като собственик /което в случая изрично се констатира по делото/ е допустимо и необходимо, когато посочените обстоятелства сочат за наличието на измама и въз основа на тях е възможно да се установи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама.

17. В случая каза се, подходът на органа по приходите е напълно различен. Извършването на насрещни проверки на предходни доставчици („К.к. С.“ ЕООД) на прекия доставчик на жалбоподателя и възвеждането на констатации относно липсата на реална предходна доставка **са използвани като основания за внасяне на съмнения относно фактическото осъществяване на преките доставки.** Тези действия на администрацията, явно не са били насочени към установяване на наличие на данъчна измама, за която жалбоподателят е знаел или е трябвало да знае. Това не се установява и в хода на съдебното производство.

Ето защо, внасянето на съмнения относно фактическото извършване на доставката, обосновавано с действия на прекия и на предходни нему доставчици, само по себе си не е

достатъчно, за да се откаже заявеното от жалбоподателя право на данъчен кредит.

Този подход на административния орган е в явно противоречие с установените в процесуалния закон принципи за “обективност” и “служебно начало” /чл. 3 и чл. 5 от ДОПК/, според които органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да установяват **безпристрастно** фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица, като административните актове по кодекса се основават на **действителните** факти от значение за случая. Съответно, органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни служебно, когато няма искане от заинтересованите лица, да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително за прилагането на определените в закона облекчения.

Твърденията на приходна администрация за наличие на привидност на доставките между прекия доставчик и неговите гръцки контрагенти, само защото прекият доставчик се явява посредник по процесните доставки и наличието на знание от страна на „Ч.“ ЕООД, че участва в тези привидни доставки, не е подкрепено с никакви доказателства – това са само предположения на приходна администрация, в основата на които стои молба за съдействие от гръцката до българската администрация относно предприети мерки за избягване на ДДС по продажби на строително желязо придобито от металургична компания „Н.Н.“, в която е посочено, че този крупен гръцки производител има български клиенти, които като придобият желязото и го транспортират до България, при продажбата му на български строителни или търговски компании не внасят ДДС по сделките.

Не води до различен изводи и обстоятелството, че от „Ч.“ ЕООД са представени фактури, издадени от гръцки дружества с получател „А. г. - СМ“ ЕООД, които би следвало да се намират в посоченото като получател дружество - „А. г. - СМ“ ЕООД. При установения траен подход на приходна администрация да не зачита правото на приспадане на данъчен кредит по конкретни доставки на реално работещи търговци, въз основа на обстоятелства от категорията на процесните, не само не е изненадващо, а е нормално задължените лица своевременно да се снабдяват с писмени доказателства, които по закон не са длъжни да съхранява, но за които последните не могат да бъдат сигурни, че в по-късен момент биха били представени от страна на техните доставчици.

Крайният извод е че съобразно данните, съдържащи се приобщените по делото доказателства, следва да се приеме, че процесните доставки са осъществени юридически факти, поради което упражненото от жалбоподателя право на данъчен кредит е фактически и правно основани, сиреч в тези част, ревизионният акт е незаконосъобразен, поради което ще следва да бъде отменен.

V. За разноските :

18. При посочения изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноси, които се констатираха в размер на 2630 лв. - заплатени държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение. Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Пловдивският административен съд, II отделение, XVII състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-16002615000611-091-001/09.11.2015 г., издаден от Г. И. Н. – началник сектор „Ревизии“ - възложил ревизията и Г. И. А. – главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, **потвърден** с Решение № 43/22.01.2016 г. на Директора на Дирекция “ОДОП” гр. Пловдив, в частта, с която на “Ч.” ЕООД, ЕИК ***, с адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК ***, представлявано от управителя С.С.Ч., не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 25 220,94 лв., ведно със законните лихви в размер на 6 367,61 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” гр. Пловдив при Централно управление на Национална агенция за приходите, да заплати на “Ч.” ЕООД,

ЕИК ***, с адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК ***, представлявано от управителя С.С.Ч., сумата от 2630 лв., представляваща заплатените държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: